

színész, majd rendező volt, végül 1896-ban, midőn Ditrói Mór a Vigszínház igazgatója lett, őt bízták meg a színház vezetésével; ez utóbbi állásában művészi hozzáértésével nagyot lendített a kolozsvári színiélet ügyén. 1891. máj. 4-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Constantin abbé«-ban. 1893. nyarán a Városligeti Szinkör művezetője. 1899. jan. 1. óta a Vigszínház tagja volt, majd ez év okt. 16-ától a Népszínház főrendezőjének szerződötték, 1905. máj. 29-én a Magyar Színház hívta meg rendezőnek, ahol mint színész is szerepelt; első fellépte okt. 10-én volt a »Mongodin úr felesége« c. vj. Mongodin szerepében. Ezután művészi tevékenysége mind nagyobb területeken talál érvényesülést, úgyannyira, hogy 1906. dec. 11-én átvette a Népszínház igazgatói székét. 1910. jan. 1-én nyugalmába ment. Arcképe a Színészegyesület tanácsstermében van elhelyezve. Eltemették Kolozsvárott, a házsongárdi családi sírboltba. Főbb szerepei: Rettegi Fridolin (Szabin nők elrablása), Liliomfi, Jakab mester (Molière-ben), Sirásó (Hamlet), Celesztin (Nebántsvirág), Styx Jankó, Chevrial (Párisi regény), Duval Henry (Válás után), Mongodin stb. — Eredeti színművei: »Katonáskisasszony«, operett 3 felv. Szöv. és zen. írta. Bem. 1890. dec. 30. Népszínház. »Pepi«, eredeti boh. 3 felv. Bem. 1892. aug. 18. Budai Szinkör. »Az első per«, boh. 3 felv. Kolozsvár, 1892. okt. »Özvegy kisasszony«, énekes boh. 3 felv. Bem. 1893. jún. 24. Városligeti Szinkör. »Az ötödik pont«, operett 3 felv. Bem. 1894. dec. 16. Népszínház. Fordításai: »Cigánybáró«, operett-fordítás. Zenéje Strausztól. Kolozsvár, 1886. márc. »Az első szerelem«, vj., írta: Wilbrandt. 1887. febr., u. o. »A tragédia«, szmü., írta: Wilbrandt, ugyanakkor. »Hulló csillag«, vj., írta: Moser, 1887. szept., u. o. »Trutz és Putz«, angol boh. 1889. júl. Népszínház. »Jabuka, vagy az almaszüret« (Leányvásár), operett 3 felv. 1895. szept. 21. U. o. (Szöv. írta: Davis Gusztáv és Kalbeck Miksa. Zenéje: Strauss Jánostól.)

Megyeri Ilona, színésznő, sz. 1884. okt. 27-én, Bácsújfalun (Bács m.) Színésznő lett 1914-ben.

Megyeri (Stand) Károly, az emberi jellemek ábrázolásának démoni ezermestere, a nagy kómikus színész Tótmegyeren született 1798. jan. 24-én. Atyja gazdatiszt volt. Eleinte a Károlyi grófok megyeri uradalmában irnokoskodott, de őseréjű színészösztöne korán fölébredt benne és attól fogva ellenállhatatlanul kergette »a világot jelentő deszkák« felé — Somerset Maugham szavaival élve — »az ördög sarkantyúja«, a lángész parancsa, az elhivatottság belső kényszere. Egy ízben megtréfálta társait azzal, hogy a munka fölé hajló irnokok háta mögött utánozta a rettegett főnök, Klauzál Imre uradalmi tisztartó hangját. Vas Gereben írja meg (»A nemzet napszámosai«-ban) a valóságosan megtörtént jelenetet, mely Megyeri Károly első nyilvános színészi sikere volt, egyben közvetlen oka annak, hogy a gazdasági irnok polgári kenyerét a színész babérral cserélte föl. Megyeri — akkor még Stand — magára terítette sok-galléros köpönyegét, krárogva és csoszogva jött be a terembe, mire az irnokok úgy belemerültek a munkába, hogy föl se mertek tekinteni a papírosról. Közben belépett az igazi tisztartó, aki ugyan megharagudott és így szólt: »Stand öcsém, jobban tenné, ha komédiás lenne.« Ezzel a jelenettel végződött Stand Károly gazdatiszti karrierje és kezdődött Megyeri Károly színészi pályafutása a magyar színművészet örök dicsőségére.

1817-ben állt be a tizenkilenc éves ifjú vándorkomédiásnak, Külső megjelenése már a kómikai szerepekre utalta. Egyik társa így írja le külsejét: »Alakja egészben olyan volt, mint a nyakas körte, csúcsára állítva; aránylag igen nagy fej, hozzá vékony lábak. Hangja pedig olyan recesgő volt, mint Szentpéteryé.« Később Bajza József írja róla: »Kiseded, zömök alak, ezer változatú proteuszi arccal.«

Végigjárja a vándor-színész keserves útját, bebarangolja az országot gyalog és ekhós szekéren, játszik, ság, kórusban énekel, színlapot — azaz: »színi cédulát« — hord ki. Amikor 1837-ben megnyílik a nemzeti áldozatkészség kő-vára, a Nemzeti Színház, ő már híres színész, akit az első társulat egyik oszlopául hívnak Pestre. De még csak épül a nemzeti játékszín, mikor már Budán játszik és az akkori idők